

محمد احمدزی در جستجوی آینده بهتر و برای پیشبرد تحصیلات خود افغانستان را به قصد جرمنی ترک نمود. بعد از مدتی او پی برد، طوریکه او تصور میکرد زندگی آنگونه نبوده و دوباره به کابل برگشته و یک دوکان بزازی را اداره میکند.

خلاصه قصه:

آقای محمد احمدزی نگران وضعیت نا امن و نا خوشایند افغانستان بود. پدر و اعضای فامیل وی بارها از طریق طالبان اختاریه دیدند، بدین ملحوظ وی تصمیم گرفت تا خانه خود افغانستان را ترک کند.

بعد از آگاهی در مورد کمک های شبکه عودت و ادغام مجدد ممالک اروپایی (ERRIN) به کابل برگشته و از بسته کمکی این نهاد تجارت رخت را ایجاد کرد.

سفر یا مهاجرت:

او در سال 2015 از مسیر ایران به ترکیه و سپس به بلغاریا، صربستان، مجارستان، بلاخره اتریش خود را به جرمنی رساند. او در جریان این سفر به مشکلات زیادی همچون گزمه های سخت امنیتی در سرحدات این ممالک سردچار شده بود.

فقد برای سعی بی پایان جهت دریافت صلح و رفاه برای یک زندگی بهتر که در اروپا نیز برایش میسر نبود بیشتر از هشت هزار (8000) یورو را جهت رسیدن به اروپا در این سفر به مصرف رسانید.

به صورت خلاصه:

- آقای احمدزی افغانستان را به قصد اروپا برای یک زندگی بهتر در سال 2015 ترک کرد.
- او حالا یک دوکان بزازی را همراه با پدرش در قلب شهر کابل اداره میکند.
- بعد از در شدن درخواست پناهندگی اش او کاملاً مایوس بود تا اینکه در مورد خدمات عودت و ادغام مجدد ERRIN آگاهی یافت.

من حتی تصور هم نمیکردم که روزی خود کفا شده و دوکانی داشته باشم. از دولت جرمنی و شبکه عودت و ادغام مجدد ممالک اروپایی (ERRIN) سپاسگزارم بابت این بسته کمکی که مرا توانایی به پایستادن را بخشیدن.

او تقریباً چهار و نیم سال را در جرمنی سپری کرد. او مدت دو سال در یک انیستیتوت حرفه های مسلکی مشغول درس بود. او در این انیستیتوت ترمیم پرزه جات موتر را یاد گرفت. او برای بقا اش در جرمنی کوشید تا لسان جرمنی و بعضی از مضامین دیگر را نیز یاد بگیرد. سپس او در یک شرکت تولید پرزه وسایط و وظیفه گرفت.

او مبلغ 9 یورو فی ساعت معاش داشت و توانست تا برای مدت دو سال در آن شرکت ایفای وظیفه نماید. ولی با تمام این سهولیات او نتوانست به تعلیم و تربیه درست راه یابد، مشکلات لسان جرمنی و نداشتن یک وظیفه خوب دائمی از چالهای دیگری بود که وی با آن سر دچار بود.

بعد از چندین بار درخواست پناهندگی و رد شدن آن، او بلاخره تصمیم گرفت که یگانه راه درست عودت به افغانستان از طریق برنامه ERRIN است. بعد از ثبت نام و راجستر شدن او به کابل عودت نمود و خواست تا بسته کمکی اش را جهت ایجاد یک تجارت کوچک استفاده نماید.

وی حالا با فامیل خود در کابل زندگی میکند. سپس وی از دفتر مساعدت های بین المللی عودت و ادغام مجدد (IRARA) بازدید نموده و پیرامون پروسه (ERRIN) و تجارت های کوچک جهت ادغام مجدد اش معلومات کلی حاصل نمود. یکی از مشاورین دفتر IRARA او را جهت انتخاب درست یکی از تجارت کوچک کمک نمود. چون آقای احمدزی تجربه قبلی دوکانداری داشت بدین ملحوض با مشوره و ارزیابی مارکیت کنونی کابل توانست، بسته کمکی خویشرا برای ایجاد یک دوکان کوچک بزازی استفاده نماید.

ادغام دوباره آقای احمدزی نسبت به دیگران ساده تر بود براینکه وی تجربه قبلی از دوکانداری داشت. عوامل دیگر چون شوق و علاقه آقای احمدزی نیز باعث گردید تا او در انتخاب خود موفق تر باشد.

سرمایه مجموعی وی در حدود ده هزار (10000) یورو میباشد که دو هزار (2000) آن از طریق برنامه ERRIN و متباقی آن توسط پدر احمدزی سرمایه گذاری گردیده. این سرمایه جهت اجاد یک دوکان بزازی در قلب شهر کابل به مصرف رسیده است. چون آقای احمدزی تجربه دوکانداری را قبل از سفر خود به جرمنی کسب کرده بود، که حال تجارت خود را به خوبی به پیش میبرد. نزدیک بودن دوکان بزازی وی به مارکیت های بزرگ عمده فروشی یک نکته خوب برای تجارت وی میباشد تا در آینده آنرا وسعت دهد. مالکان تجارت های کوچک و متوسط سهم خوب در رشد اقتصادی کشور را دارا بوده، و این خود مشوق آقای احمدزی میباشد تا خوب کار کرده و به آینده خوشبین باشد. او حالا میتواند تا تمام مخارج فامیل خود را بصورت مستقل پرداخت نماید و این مایه افتخار برای یک آینده مثبت گردیده است.